

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 1996. december 8.
(vasárnap)**

Cseri Kálmán

I. AZ IDŐK JELEI

Alapige: Mt 24,3-14

„Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá a tanítványai külön és ezt kérdezték: Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek, és micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének? Jézus ezt mondta nekik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhítenek. Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről; mert mindezeknek meg kell lenniük. De még ez nem itt a vég. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálok és földindulások mindenfelé. Mindez pedig a sok nyomorúságnak a kezdete. Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást. És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhítenek. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül. És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyágul minden népnek; és akkor jó el a vég.”

Imádkozzunk!

Örökkévaló Istenünk, áldunk és magasztalunk azért, mert minden szavad igaz és minden ígéreted beteljesíted. Köszönjük, hogy beteljesítetted azt is, amit a Szabadító eljövetelére nézve mondtál.

Magasztalunk téged, Jézus Krisztus, hogy otthagytad a mennyei dicsőséget és emberré lettél, hogy kiszabadíts minket a bűnnek és a halálnak a kötelékéből. Áldunk azért, hogy teljes bizonyossággal várhatunk vissza, amikor újra megjelenysz majd nagy hatalommal és dicsőséggel, és mindenki meglátja, hogy te vagy és uralkodsz örökkön örökké.

Könyörülj rajtunk, hogy azok között lehessünk, akiket magadhoz veszel és akik veled lehetünk mindörökké. Kérünk, hogy addig, amíg itt kell harcolnunk ebben a testben és ezen a földön, és itt kell túrnunk és küzdenünk, addig is hadd legyen már szoros és valóságos közösségünk veled. Kérünk, hogy ezt a közösséget munkáld most is mindannyiunk életében.

Köszönjük, hogy itt vagy és egészen személyesen tudsz szólni hozzánk. Köszönjük, hogy igéd hatalom. Olyan nagy szükségünk van arra, hogy te szólíts meg minket. Kérünk, legyen a te szavad a gyászolóknak vigasztalás, a betegeknek gyógyulás, a csüggedőknek új remény, és mindannyiunknak az új élet kezdete és az abban való megerősödés.

Könyörülj meg rajtam, hogy ne én legyek, aki szólok, hanem úgy, ahogy ígérted, a mi Atyánk Lelke szóljon általam, hadd legyen igaz az, hogy aki hirdeti és hallja itt az igét, valóban neked adja szívét.

Ámen.

Igehirdetés

A karácsonyt megelőző néhány hét, az úgynevezett adventi időszak, különös hangsúllyal hívja fel a figyelmünket Jézus Krisztus visszatérésére. A mi Megváltónk, aki otthagya a mennyei dicsőséget és karácsonykor emberré lett azért, hogy kiszabadítson minket a bűnből és a kárhozatból, mennybemenetelekor megígérte, hogy egyszer újra eljön, akkor már nagy hatalommal és dicsőséggel, hogy ítéletet tartson az emberiségen.

Az embereket mindig izgatta, hogy mikor következik ez be, és hogyan megy majd végbe. A mikorra Jézus ebben a beszédében – amiből egy részletet olvastam az imént – világos és határozott választ ad. „Arról a napról és óráról senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.” Tehát ne kezdjük számíttgatni, mert úgy sem fogjuk tudni kiszámítani. Nem találgatni és számolgtatni kell, hanem készülni. Mivel egészen bizonyos, hogy visszajön, és egészen bizonyos, hogy nem tudjuk mikor jön vissza, ezért az értelmes és felelős ember most felkészül a vele való találkozásra, és utána boldogan várja Őt, bármikor következzen is el ennek az ideje.

Mivel nem tudjuk, hogy mikor, ebből Jézus szerint ez következik: „Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok.”

Segítségképpen viszont, hogy el ne aludjunk, hanem éberem várjuk Őt, felsorol ebben a most hallott beszédében Jézus néhány olyan jelet, ami utal arra, hogy hamarosan jön, hogy nagyon közel van. Ő maga így mondja: „Az ajtó előtt van.”

Aki tud olvasni ezekből a jelekből, az nem véti el az Ő visszajövetelének az idejét. Egyszerű képpel szemlélteti ezt Jézus. Ugyanebben a beszédében mondja: „A fügefáról vegyétek pedig a példát: amikor az ága már zsendül és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Azonképpen ti is, amikor mindezt látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.”

Amikor rügyfakadás van, nem kell nagy bölcsesség ahhoz, hogy mindenki megjósolja: közel van a nyár. Amikor ezeknek a jeleknek a sokasodását, felerősödését látja az ember, akkor gondoljon egyre intenzívebben arra, hogy közel van a mi Urunk megjelenése, második eljövetele.

Nem tudom, testvérek, feltűnik-e nektek, hogy milyen rohamosan sokasodnak ezek a jelek, amikről itt Jézus beszél. Az az aggályom, hogy nem vesszük komolyan azt, amit a mi Megváltónk második eljöveteléről mondott. Valahogy úgy vannak vele sokan, mint az egyszeri ember volt Jeruzsálemmel, akinek megmutatták a térképen Izráel fővárosát, és akkor őszinte csodálkozással kiáltott fel: Valóban van ilyen város? Azt hittem, Jeruzsálem csak a Bibliában van!

Ez a mondat azt a torz gondolkodást leplezi le, amelyik azt, ami a Bibliában van, nem tekinti valóságnak. Tudomásul vesszük, csak éppen nem vesszük komolyan. Megtanuljuk, csak nem számolunk vele. Isten nagy kegyelme, ha leleplezi életünkben is ezt a gondolkozást, ha ez jellemző ránk. Mert, testvérek, ami a Bibliában van, az mind valóság, azért került bele. Mert Isten minket a valóságra akar figyelmeztetni egy olyan világban, amelyik állandóan ködösít és mellébeszél. Isten minket az életünket leginkább meghatározó igazságokra akar figyelmeztetni egy olyan világban, amelyik pont ezekről akarja elterelni a figyelmünket, és minden egyébbel igyekszik azt lekötni. És mivel Isten minket idejében fel akar készíteni a visszatérő Krisztussal való találkozásra, ezért nyitogatja a szemünket ezeknek a jeleknek az észrevezésére is.

Két része lesz az ige hirdetésnek: először vegyük sorba azt a tíz jelet, amiről itt Jézus beszél, nyilván az idő rövidege miatt csak felszínesen, inkább csak utalásszerűen, utána pedig nézzük meg azt, mit jelent a gyakorlatban, egész konkrétan készülni a visszatérő Krisztussal való találkozásra.

I.

Elsőnek azt említi itt Jézus: „Jönnek majd az én nevemben sokan, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus, és sokakat elhítenek.”

Nem tudom, tudjuk-e hogy több mint tíz ember hirdeti magáról ma is ezen a világon, hogy ő a Krisztus. Némelyek úgy, hogy ő az igazi Krisztus. Egyikük sem tagadja Krisztus létét, Jézust, mint történelmi személyt, de mindnyájan tagadják Jézus istenségét, és azt, hogy Ő elvégezte volna a mi váltságunkat. A hamis krisztusok között van az a Mun, aki Magyarországon is járt. Előkelő helyeken előadásokat tartott két évvel ezelőtt is másodszor és sokakat megtévesztett.

Ezek a hamis krisztusok egységes, nagy világvallást hirdetnek meg, amelyikkel egy új kor (angolul New Age) köszönt majd be az emberi történelembe. Nem tudom, feltűnik-e nekünk az, hogy több olyan politikai fáradozás is folyik, amelyik egy leendő egységes világkormány létrehozását készíti elő, amit majd egy olyan személy vezet, akinek a leírása kísértetiesen egyezik azzal, amit a Biblia az Antikrisztusról mond. Egyáltalán nem lehetetlen, hogy ez a személy már él. S mielőtt ezen mosolyognánk, kérem, olvassuk el gondosan a Bibliának erre vonatkozó próféciáit, és gondolkozzunk el azon.

A másik, amit említi Jézus: „hallotok majd háborúkról, nemzet támad nemzet ellen és ország ország ellen.” Háborúk mindig voltak és lesznek is. Igen ám, de aki figyeli és ismeri a háborúkat, az kénytelen megállapítani, hogy egyrészt rohamosan nő a háborúk száma, másrészt tragikusan nő azoknak pusztító ereje, a háborúk intenzitása. Párhuzamosan több tucat háború folyik szakadatlanul – nem is hallunk a legtöbbről. Arról a szörnyűségről, ami évekig itt tőlünk délre folyt, arról hallottunk és a szívünk szorult össze, és kitetszett ismét az emberiség teljes tehetetlensége. Meg amikor Afrikában millió szám pusztulnak már el emberek egy-egy háború és az azt követő éhínség miatt, akkor arról is hallunk egyet mást. Most én egyetlen adatot szeretnék mondani, ami egy pici ablak, amin bepillanthatunk abba, milyen rohamosan nő a háborúk pusztító ereje. Csak az utolsó tíz esztendőben a háborúk során kétmillió gyermek pusztult el. Nem katona,

gyermek. Hatmillió kiskorú gyermek szenvedett maradandó csonkulást, sérülést. Nyolcmillió gyermek az áldozata az utolsó tíz év háborúinak, csak akiket számba lehetett venni. Szinte egy Magyarországnyi lakosság. És ez a szomorú statisztika rohamosan nő.

Hallanotok kell majd éhínségekről – mondja továbbá Jézus. Ilyen sok és ennyire pusztító éhínség, mint ami az utóbbi években van, soha nem volt korábban. Egy nemzetközi szervezet egyik szakértője azt írja: több mint nyolcszázmillió ember áll a közvetlen éhhalál előtt, akik közül nagyon sokan rövidesen meg is fognak halni, és több mint egymilliárd ember annyira alultáplált, hogy bármikor bekövetkezhet az éhhalála. A világnak több mint 1/6-a.

Nem tudom, tudunk-e arról, hogy Ázsia sok nagy városában reggelente teherautókkal szedik össze az utcáról azokat, akik az éjszaka során éhen haltak. Este még valahol lefeküdtek, és reggelre meghaltak. És amíg mi itt együtt vagyunk istentiszteleten, ez alatt az egy óra alatt, újabb nyolcvanezer ember fog éhen halni, és a következő órában megint. Miközben mi sokszor elégedetlenkedünk. És ezt nem tudjuk megállítani, legalábbis egyelőre úgy tűnik.

Említi Jézus a következőkben a járványokat. Újabb és újabb olyan betegségek ütnek fel a fejüket, amik tömegeket veszélyeztetnek. Az AIDS csak a jéghegy csúcsa, de a hozzáértők rettegnek egy AIDS-robbanástól, amelyik óriási tömegeket vihet a halálba. Egy-két jelzés csak erre: a nagyvárosok prostituáltjainak 35 százaléka fertőzött már AIDS-sel, 1988-ban még csak 3 százalékuuk volt fertőzve.

Afrika déli részének a lakossága 75 százalékban már hordozza az AIDS-virust. Egy egész földrész kipusztulhat belátható időn belül, ha valami rendkívüli segítség nem érkezik. És azt mindenki tudja, hogy ez a betegség elsősorban és legnagyobb számban a homoszexuális férfiak körében pusztít. De erről így nem szabad beszélni, az AIDS politikailag is védett betegséggé vált, nem szabad nyilvánosságra hozni, hadd fertőzzön minél többeket.

Amikor Isten parancsait félretesszük, annak ilyen súlyos következményei lesznek. (A kolera és pestis is újra felüti a fejét, és tehetetlenek vagyunk vele szemben.)

Jézus csak egy szóval jelzi itt, hogy pusztít majd a döghalál. Azt jelenti: járványok, súlyos betegségek. De kinek jut eszébe korunk rettenetes tünetei és Jézus világos próféciája között összefüggést találni? Átlépünk ezen, elolvassuk az egész beszédet, s nem látjuk, hogy az teljesedik be napjainkban, amiről a próféciák és a mi Urunk Jézus is világosan beszéltek.

Azt mondja: hallotok majd földrengésekről. Mindig voltak földrengések – erre is ez a válasz – csak régebben nem regisztrálták őket pontosan, ezért tűnik úgy ma, hogy több van. Azt mondják a szakemberek: meglepően pontosan feljegyezték régebben is a földrengéseket, éppen azért, mivel szokatlan és rendkívüli jelenség volt. Ha csak attól kezdve, amitől kezdve precízen regisztrálják az egész világon, nézzük meg, akkor is meredeken emelkedik a görbe. Megint csak egy-két számot mondom azért, hogy vegyük komolyan azt, ami a Bibliában van, és gondolkozva olvassuk Isten igéjét: 1920-1930. között két olyan földrengés volt, ami 6-os erősségűnél nagyobb volt. Ezeket nevezik gyilkos rengéseknek, mert ezek mindig kárt tesznek emberéletben is, és nagy pusztítást végeznek. 1950-1960. között kilenc, 1970-1980. között ötvenegy, 1980-1990. között nyolcvanhat, 1990-től az ideig nyárig már több, mint száz.

Jézus megmondta: ezek is olyan figyelmeztető jelek, amikből olvassunk úgy, mint a rügyfakadás a nyár közeledtét jelenti. Ezeknek a jeleknek a megsokasodása és intenzitásának a megnövekedése arra figyelmeztet, hogy közel van az Ő visszajövetele, és fontos, hogy idejében készüljünk fel a vele való találkozásra.

Aztán említi – és erről részletesebben is szól –, hogy üldözni fogják a benne hívőket. Ázsia több országában a mai napig tilos a keresztyén misszió. Nyilvános istentiszteletre ott sem jöhetnek össze hívó keresztyének, ahol már vannak. Az elmúlt hetekben sokat hallottunk arról, hogy Indonéziában rágyújtották a házakat keresztyén testvéreinkre, lerombolták a templomaikat, állandó életveszélyben élnek.

De nem kell ehhez messzire menni és véres üldözéseket felsorolni. Európában és Amerikában is terjedőben van az a jelenség, amit krisztofóbiának neveztek el. Vagyis hogy a világ valami miatt fél a keresztyénektől, az elkötelezett keresztyénektől. A formálisan vallásosaktól nem fél, azoktól nem kell tartani. De akik az evangélium szerint akarnak élni, akik a Biblia igazságait hiszik, vallják és artikuláltak át is tudják adni másoknak, azokról mindenütt éreztetik: nem kívánatosak, ünneprontók, megzavarják a lassan kialakuló szép nagy egységet és békeséget. És miközben a tolerancia hamis jelszava hangzik az egész művelt világon, aközben a hitvalló keresztyénekekkel szemben valami gyűlölködő türelmetlenség, intolerancia érezhető.

Nem nagyon ütötték volna, hogy Mitterrand elnök egyik első rendelkezése annak idején az volt, hogy az összes egyházi iskolát államosítani kell. Az egész ország megmozdult és tüntetett azért, hogy erre ne kerüljön sor. Aztán kénytelen volt visszavonni.

Kanadában, amely állítólag keresztyén ország, keresztyén iskolákban sem szabad keresztet tenni az osztályban a falra – ezt ott a helyszínen tapasztaltam és magyarázta el egy igazgató –, mert ez bántó lehet annak a diáknak, aki esetleg nem keresztyén családból jön.

Az Egyesült Államokban 9 hónapra ítélték egy ügyvédet nem olyan régen azért, mert elvállalta a védelmét egy olyan társaságnak, amelyik az abortusz korlátlanná tétele ellen tüntetett, és a védőbeszédében ilyen „tiltott” kifejezéseket használt, mint magzat, még meg nem született, és ölni.

Nem sokkolom tovább a gyülekezetet, mert nem ilyenekkel kell megtölteni egy igehirdetést. Csak azért említettem, hogy lássunk és halljunk valamit abból, hogy ez az üldözés, amiről Jézus beszél, nemcsak benne van a levegőben, hanem ez emberek bőrére megy. Vagy úgy, hogy vértanúhalált kell halniuk ma is sokaknak csak azért, mert Krisztus tanítványainak vallják magukat, vagy úgy, hogy az említett kellemetlenségeket el kell szenvedniük, ha valóban vállalják Őt.

A többit már inkább csak megemlítem, hiszen olvastuk Jézus szavait. Azt mondja: nagy lemorzsolódás lesz majd, tömegek lépnek ki az egyházból mindenfelé, miközben nagyon sokan megismerik Jézus Krisztust és az Ő újjászületett tanítványai lesznek ma is. Említi Jézus: hamis próféták jönnek, ezek mások, mint a hamis krisztusok. A gonoszság megnövekedik, az erőszak elhatalmasodik. Akármelyik újságot nyitjuk ki, számos illusztrációt találunk erre benne. Utolsónak említi: az evangélium az egész világon hirdettetik, és akkor jön el a vég.

Három nagy rádióadó, napi 24 órában, 48 nyelven evangéliumot hirdet már most. A negyediket most építik. Elméletileg az egész földet beszórják már ezek az

adók, hogy gyakorlatilag mindenütt lehet-e fogni, azt nem tudjuk. Ebből sem lehet azonban kiszámítani, hogy a jövő héten, vagy a jövő év elején jön vissza Jézus. Ettől Ő óv minket. Olyan kiáltó jelek ezek, amiket ha valaki végiggondol, akkor sokkal nagyobb hangsúlyt kap a számára, hogy itt valós esemény előtt állunk, ami az egész örökkévaló egzisztenciánkat meghatározza, és most kell felkészülni a Krisztussal való találkozásra.

II.

Mit jelent felkészülni? Most csak három, egyszerű gyakorlati dolgot említek.

1. Egyáltalán gondol-e arra az ember, hogy a történelem végén egy csodálatos esemény áll: az élő Krisztusnak, Isten Fiának a megjelenése, akit akkor mindenki meglát majd – ahogy olvassuk a Szentírásban –, és aki ítélni fog élőket és holtakat felett. Gondol az ember arra, hogy mindennek, amit csinál, mond, elmulaszt, következménye lesz? Nem süpped bele egészen a napi tennivalóiba, gondjaiba, szomorúságába, nehézségeibe?

Persze, hogy el kell végeznünk mindnyájunknak a napi munkánkat, és oda kell figyelni arra, ami éppen foglalkoztat. De Jézus itt arra figyelmeztet: ne süppedjünk bele, hogy onnan ne legyen kilátásunk, hanem engedjük, hogy Ő felemeljen minket, és az Ő igéjének a reflektorával előre is mutasson. Vegyük észre ezeket a jeleket, és gondoljunk a végre.

Szeretném javasolni, hogy a Máté evangéliuma 24. részét olvassák el a testvérek délutáni csendjükben, és olvassák el utána a Lukács evangélium 21. részét, ahol Lukács írja le Jézusnak ugyanezt a beszédét egy kicsit részletesebben, egyikét dologgal kiegészítve. Ott olvashatjuk például ezt a mondatot: „Vigyázzatok magatokra, hogy meg ne nehezedjék a ti szívetek a tobzódás, a részegség vagy az élet gondjai miatt, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap: Mert mint egy tőr, úgy lep meg mindenkit, akik az egész föld színén laknak.” (Lk 21,34-36)

Vigyázzatok azért minden időben, meg ne nehezedjék a szívetek az élet gondjai miatt. Amikor csak azt látom, csak azzal foglalkozom, ami éppen most elintézendő vagy megoldatlan, vagy megoldhatatlannak tűnik. Az ördög nagyon ki tudja ezt használni, még erényt is csinál belőle: hiszen te lelkiismeretes vagy, ne törődj semmivel, a mostani feladatra figyelj csak!

Persze, arra oda kell figyelnünk, de azt is akkor tudjuk jól megoldani, ha van távlatunk, mégpedig olyan távlat, amit Jézus nyit meg előttünk. Ha gondolunk a végre is, mégpedig nem rettegve. A hívő ember nem mondja Madách Ádámjával: „Csak az a vég, csak azt tudnám feledni!” Az Isten nélküli ember rettegethet ettől, és az vágyik arra, hogy el tudná feledni, mert annak a számára nincs más, csak amit a Biblia így mond: „az ítélet rettenetes várása.” Mi azonban nem a rettenetes ítélettől félünk, hanem azt a Krisztust várjuk örömmel, aki a mi ítéletünket már elszenvedte a Golgotán, és aki elé mi már mint a rokonai állhatunk, ha újjászületett hívők vagyunk. Hiszen nem szégyellt testvéreivé fogadni minket – ezt olvassuk a Bibliában.

Egy örvendetes, gyönyörű, nagy találkozásra készülünk. Nem a világ végét várjuk, hanem a visszatérő Krisztust, akivel elkezdődik az üdvözültek számára a vele való tökéletes közösség, az üdvösség. Dehogy akarjuk feledni a véget! Sőt, inkább

minden gondunk, nyomorúságunk, sikerünk, kudarcunk között gondolunk a végre, és reméljük, hogy egyszer mindennek vége lesz, amitől itt most szenvedünk, és kiteljesedik az, ami már most is szép és jó az életünkben az Ő munkája nyomán.

Tehát az első, ha valaki komolyan készül az adventre, a Krisztussal való találkozásra: gondol erre a találkozásra.

2. Mit jelent készülni? Azt jelenti: a menyasszony megőrzi a maga tisztaságát. Jézus használja ezt a képet, hogy a benne hívők az Ő menyasszonya és Ő a vőlegény, aki most egy időre elment messzire, de visszajön és magához veszi az Ő menyasszonyát.

Nem akarom ezt hosszasan fejtegetni, mert azt hiszem, teljesen felesleges is lenne. Egy pillanatra gondoljunk csak bele. Ketten szeretik egymást, és a vőlegény kénytelen egy időre, hosszabb időre elmenni. Mit csinál a menyasszony, ha szereti? Megőrzi magát tisztán és alig várja, hogy eljöjjön az a nap, hogy újra átölelhetik egymást. Nem kezd el kacérkodni másokkal, – nem kezd el kacérkodni a világgal az ilyen hívő ember és hívő egyház.

Éppen a minap olvastuk ezt a Jakab leveléből. „Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok, hogy a világ barátsága ellenségeskedés Istennel? Aki azért a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.” (Jak 4,4) A világ itt az Istentől elszakadt gondolkodást és életvitelt jelenti, nem azt, hogy a többiek nem szeretjük. Dehogynem! A világ: az Isten nélküli gondolkodás és életvitel. Aki így tölti ezt az időt, az nem készül a vőlegénnyel való találkozásra. A menyasszony megőrzi a maga tisztaságát. Nem kacérkodik a világgal, nem kacérkodik az éppen ügyeletes divatos istenekkel, bálványokkal. Szakít mindenféle humanisztikus önistenítéssel is. Tudja, hogy Isten Isten, az ember ember, aki az Isten teremtménye és nem egyenrangú partner. Tudja, hogy mi a helye és mi a feladata. Nem engedi, hogy a figyelmét bármi, bárki elvonja az ő drága, nagyszerű Vőlegényéről, akit ő nem szégyell megvallani, nem szégyelli, hogy gyűrű van az ujján, hogy ő Jézus jegyese. Vállalja őt akkor is, ha emiatt sokszor megvetés és gyalázat illeti, mert a világ utálja a mi Vőlegényünket, és vele együtt utál mindenkit, aki Őhöz tartozik. A szerelmes menyasszony azonban ezt is vállalja, mert mindennél és mindenkinél fontosabb neki a Vőlegényével való kapcsolat.

3. És amit szeretnék említeni, és amiről egyszer külön igehirdetést kellene mondani, hogy Jézus is, Péter is, Jakab is – mindenki, aki Krisztus második visszajöveteléről ír az Újszövetségben, említenek egy szót, hogy így kell várnunk Őt: béketűréssel.

Olvastuk a Máté evangéliumában is, a Lukács 21-ben, így mondja Jézus: a ti béketűréstek által nyeritek meg a ti életeteket. Jakab levelében éppen tegnap olvastuk a kalauz szerint: legyetek ti is béketűrők, mert az Úrnak eljövele közel van, példának vegyétek a prófétákat a béketűrésben, akik az Úr nevében szóltak hozzátok. (Lk 21,19; Jak 5,7-10)

Mit jelent: béketűrés? Rendkívül kifejező az a görög szó, ami itt áll a Bibliában. Betű szerint lefordítva azt jelenti: alatta maradni. De úgy, mint az oszlop, a pillér. Ami alatta marad annak a tehernek, amit hordoz, ő tartja az egészet, aztán ha az épület romba dől, általában az oszlopok szokták túlélni az egészet. Tessék gondolni ókori templomokra. Ott meredeznek az oszlopok a mai napig is. Amikor Jézus az Ő visszajöveteléről beszél, erre kéri a benne hívőket: béketűrők legyetek.

AZ IDŐK JELEI I.

Amiben egyrészt benne van az állhatatosságnak, a kitartásnak a gondolata, (aki mindvégig állhatatos marad, üdvözü), másrészt benne van a szenvedések vállalásának a gondolata, hogy amikor rám terhelődnek, megterhelnek engem, én azt is vállalom. Ott maradok, nem mozdulok, nem menekülök – állhatatosan, kitartóan várom az én Uramat.

* * *

Isten segítsen minket, hogy megfrissüljön gondolkozásunk és tudatosan is foglalkozzunk az Ő visszajövetelével kapcsolatos dolgokkal józanul, a Biblia alapján. Isten segítsen minket, hogy az egész erkölcsi életünk azért legyen egyre szentebb, mert mi őrizzük a menyasszony tisztaságát a vőlegény számára, és rajta kívül senkivel nem akarunk lelki közösséget létesíteni, noha az idegen istenek zörgetnek az ajtónkon szinte naponta. Az Ő Szentlelke adjon nekünk erőt és bátorságot ahhoz, hogy béketűréssel várjuk Őt, ami azt jelenti: masszív, eltökélt állhatatossággal ragaszkodunk hozzá, és ha szenvedést kell Őérte vállalni, azt is vállaljuk. Előre felkészülünk erre, mert bizonyosak vagyunk abban, hogy Ő jön és találkozhatunk vele.

Imádkozzunk!

Dicsőséges Urunk, Jézus Krisztus, magasztalunk azért, mert a mennyben már el van készítve visszajöveteled időpontja. Bocsásd meg, ha minket is a „mikor” izgatott, és az, hogyan találkozunk veled, talán kiszorult a figyelmünkből. Köszönjük, hogy ilyen szeretettel ébresztgeted felelősségünket.

Köszönjük, hogy most még van időnk elrendezni sok mindent: megtisztulni mindattól, amivel beszenyeztük magunkat. Köszönjük, hogy tudhatjuk: minden cselekedetünknek, mulasztásunknak következménye van, de egészen bizonyosak lehetünk abban is, hogy bűneink szörnyű következményét te már elszenvedted a Golgotán.

Könyörülj rajtunk, és erősíts meg ebben a bizonyosságban minket! Hadd legyünk egészen bizonyosak abban, hogy az személyesen reánk is érvényes. Hadd tudjunk hittel megköszönni neked bűneink bocsánatát, és háládatosan élni, hogy a testben hátralevő időt ne emberek kívánsága, hanem Isten akarata szerint töltsük el.

Segíts minket sokféle tennivalónk és gondunk között is úgy készülni a veled való találkozásra, hogy ha az váratlanul ér is bennünket, ne találjon készületlenül. Adj nekünk ehhez józanságot, eltökéltséget, hűséges ragaszkodást hozzád minden tekintetben. Töltsd meg szívünket már most annak az örömeivel, hogy minden ígéreted, ami még nem teljesült, akkor válik valóra. És amikor könnyezünk, hadd tudjunk gondolni arra, hogy akkor eltörölsz majd minden könnyet a szemünkről. Nem lesz többé gyász, fájdalom, betegség, halál, jajkiáltás, hanem tökéletes lesz a tiédnek veled való közösségük. Ebben a közösségben hadd erősödjünk már most is napról-napra!

Adj erőt terheinkhez, segíts túllátni mindig a pillanatnyin és a láthatókon, és engeddd, hogy majd ha jössz, készen legyünk!

Ámen.